

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 148

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 aprilie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
628/1997. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961	1	122. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderea României la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961	6
76. — Lege pentru aderarea României la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Convenția de la Roma, 1961 — Convenție internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961	2-6	145/770. — Ordin al ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, și al ministrului finanțelor pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare	6-8

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului aderarea României la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

CAMERA DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

L E G E

pentru aderarea României la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România aderă la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961.

Depunerea instrumentului de aderare va fi însoțită de următoarele declarații:

1. În ceea ce privește paragraful 3 al art. 5:

România nu va aplica criteriul fixării.

2. În ceea ce privește paragraful 2 al art. 6:

România nu va proteja emisiunile de radio și televiziune decât dacă sediul social al organismului de radiodifuziune este situat într-un alt stat contractant și dacă emisiunea a

fost difuzată de un organism emițător situat pe teritoriul aceluiași stat contractant.

3. În ceea ce privește pct. (iii) și (iv) ale alin. a) din paragraful 1 al art. 16:

(iii) România nu va aplica nici una dintre dispozițiile art. 12, în privința fonogramelor al căror producător nu este resortisant al unui stat contractant.

(iv) Pentru producătorii de fonograme, resortisanți ai unui alt stat contractant, întinderea și durata protecției prevăzute la acest articol vor fi limitate la cele ale protecției pe care acest din urmă stat contractant le acordă fonogramelor fixate pentru prima oară de către un resortisant al României.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 februarie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
RADU VASILE

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 martie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 8 aprilie 1998.
Nr. 76.

CONVENȚIA DE LA ROMA, 1961

Convenție internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961*)

Statele contractante, animate de dorința de a proteja drepturile artiștilor interpreți sau executanți, ale producătorilor de fonograme și ale organismelor de radiodifuziune, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Protecția prevăzută prin prezenta convenție lasă intactă și nu influențează în nici un mod protecția dreptului de autor asupra operelor literare și artistice. În consecință, nici o dispoziție a prezentei convenții nu va putea fi interpretată ca aducând vreo atingere acestei protecții.

ARTICOLUL 2

1. În sensul prezentei convenții, prin *tratament național* se înțelege tratamentul pe care statul contractant, pe teritoriul căruia este cerută protecția, îl acordă în virtutea legislației sale naționale:

a) artiștilor interpreți sau executanți, care sunt resortisanții săi, pentru execuțiile care au loc, sunt fixate pentru prima dată sau sunt radiodifuzate pe teritoriul său;

b) producătorilor de fonograme, care sunt resortisanții săi, pentru fonogramele care sunt publicate sau fixate pentru prima dată pe teritoriul său;

c) organismelor de radiodifuziune având sediul social pe teritoriul său, pentru emisiunile radiodifuzate de posturi emițătoare situate pe teritoriul său.

2. Tratatul național va fi acordat ținându-se seama de protecția expres garantată și de limitările expres prevăzute în prezenta convenție.

ARTICOLUL 3

În sensul prezentei convenții se înțelege prin:

a) *artiști interpreți sau executanți* — actorii, cântăreții, muzicienii, dansatorii și alte persoane care reprezintă, cântă, recită, declamă, joacă sau execută în orice alt mod opere literare sau artistice;

b) *fonogramă* — orice fixare exclusiv sonoră a sunetelor provenind dintr-o execuție sau din alte sunete;

c) *producător de fonograme* — persoana fizică sau juridică care fixează cea dintâi sunetele provenind dintr-o execuție sau din alte sunete;

d) *publicare* — punere la dispoziție publicului, în cantitate suficientă, a unor exemplare ale unei fonograme;

e) *reproducere* — realizarea unui exemplar sau a mai multor exemplare ale unei fixări;

f) *emisiune de radiodifuziune* — difuzarea de sunete sau imagini și sunete, prin intermediul undelor radioelectrice, în scopul recepționării de către public;

g) *reemisiune* — emiterea simultană de către un organism de radiodifuziune a unei emisiuni a unui alt organism de radiodifuziune.

ARTICOLUL 4

Fiecare stat contractant va acorda tratamentul național artiștilor interpreți sau executanți ori de câte ori va fi îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- a) execuția are loc în alt stat contractant;
- b) execuția este înregistrată pe o fonogramă protejată în virtutea art. 5;
- c) execuția nefixată pe fonogramă este difuzată printr-o emisiune protejată în virtutea art. 6.

ARTICOLUL 5

1. Fiecare stat contractant va acorda tratamentul național producătorilor de fonograme, ori de câte ori va fi îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- a) producătorul de fonograme este resortisant al unui alt stat contractant (criteriul naționalității);
- b) prima fixare a sunetului a fost realizată într-un alt stat contractant (criteriul fixării);
- c) fonograma a fost publicată pentru prima dată într-un alt stat contractant (criteriul publicării).

2. Când prima publicare a avut loc într-un stat necontractant, dar fonograma a fost totuși publicată, în termen de 30 de zile de la prima publicare într-un stat contractant (publicare simultană), această fonogramă va fi considerată ca fiind publicată pentru prima dată în statul contractant.

3. Oricare stat contractant poate, printr-o notificare depusă la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite, să declare că el nu va aplica nici criteriul publicării, nici criteriul fixării. Această notificare va putea fi depusă în momentul ratificării, al acceptării sau al aderării ori în orice alt moment; în acest din urmă caz, ea nu va produce efect decât la 6 luni după data depunerii sale.

ARTICOLUL 6

1. Fiecare stat contractant va acorda tratamentul național organismelor de radiodifuziune ori de câte ori va fi îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- a) sediul social al organismului de radiodifuziune este situat într-un alt stat contractant;
- b) emisiunea a fost difuzată printr-un emitător situat pe teritoriul unui alt stat contractant.

2. Orice stat contractant poate, printr-o notificare depusă la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite, să declare că el nu va acorda protecție emisiunilor, decât dacă sediul social al organismului de radiodifuziune este situat într-un alt stat contractant și dacă emisiunea a fost difuzată printr-un emitător situat pe teritoriul aceluiași stat contractant. Această notificare poate fi făcută în momentul ratificării, al acceptării sau al aderării ori în orice alt moment; în acest din urmă caz, ea nu va produce efecte decât la 6 luni după data depunerii sale.

ARTICOLUL 7

1. Protecția prevăzută în prezenta convenție în favoarea artiștilor interpreți sau executanți va trebui să dea posibilitatea de a se opune la:

- a) radiodifuzarea și comunicarea către public a execuției lor, fără consimțământul lor, în afară de cazul în care execuția folosită pentru radiodifuzare sau pentru comunicare către public este ea însăși o execuție radiodifuzată sau este făcută după o fixare;
- b) fixarea, fără consimțământul lor, pe un suport material, a execuției lor nefixate;
- c) reproducerea, fără consimțământul lor, a unei fixări a execuției lor:
 - (i) când prima fixare a fost ea însăși făcută fără consimțământul lor;
 - (ii) când reproducerea este făcută cu alte scopuri decât cele pentru care ei și-au dat consimțământul;
 - (iii) când prima fixare a fost făcută în virtutea dispozițiilor art. 15 și a fost reprodusă în alte scopuri decât cele prevăzute prin aceste dispoziții.

2. (1) Aparține legislației naționale a statului contractant pe teritoriul căruia este solicitată protecția dreptul de a reglementa protecția contra reemisiunii, a fixării în scop de radiodifuzare și a reproducerii unei astfel de fixări în scopul radiodifuzării, în cazul în care artistul interpret sau executant a consimțit la radiodifuzare.

(2) Modalitățile de folosire de către organismele de radiodifuziune a fixărilor pentru emisiuni radiodifuzate vor fi reglementate potrivit legislației naționale a statului contractant pe al cărui teritoriu este cerută protecția.

(3) Totuși, legislația națională, în cazurile prevăzute la alin. (1) și (2) ale prezentului paragraf, nu va putea avea efectul de a-i lipsi pe artiștii interpreți sau executanți de capacitatea de a reglementa prin contracte relațiile lor cu organismele de radiodifuziune.

ARTICOLUL 8

Oricare stat contractant poate, prin legislația sa națională, să stabilească modalitățile prin care artiștii interpreți sau executanți vor fi reprezentați, în ceea ce privește exercițiul drepturilor lor, când un număr mai mare dintre ei participă la aceeași execuție.

ARTICOLUL 9

Oricare stat contractant poate, prin legislația sa națională, să extindă protecția prevăzută prin prezenta convenție la artiști care nu execută opere literare sau artistice.

ARTICOLUL 10

Producătorii de fonograme beneficiază de dreptul de a autoriza sau de a interzice reproducerea directă sau indirectă a fonogramelor lor.

ARTICOLUL 11

Când un stat contractant pretinde, în virtutea legislației sale naționale, îndeplinirea unor formalități, ca o condiție a acordării protecției în materie de fonograme, a drepturilor ce aparțin fie producătorilor de fonograme, fie artiștilor interpreți sau executanți, fie atât unora, cât și celorlalți, aceste cerințe vor fi considerate ca îndeplinite, dacă toate exemplarele din comerț ale fonogramei publicate sau ale ambalajului său vor purta mențiunea constituită prin simbolul „P”, însoțit de indicarea anului primei publicări, aplicată într-un mod din care să reiasă lămurit că protecția este rezervată. Dacă exemplarele sau ambalajul lor nu permit identificarea producătorului fonogramei sau a titularului licenței date de către producător (prin indicarea numelui său, a mărcii de comerț sau a oricărei desemnări corespunzătoare), mențiunea va trebui să cuprindă, de asemenea, numele titularului drepturilor de producător al fonogramei. În sfârșit, când exemplarele sau ambalajul lor nu permit identificarea principalilor interpreți sau executanți, mențiunea va trebui să cuprindă, de asemenea, numele persoanei care deține drepturile acestor artiști în țara în care a avut loc fixarea.

ARTICOLUL 12

Când o fonogramă publicată în scop comercial sau o reproducere a acestei fonograme este folosită în mod direct pentru radiodifuzare sau pentru orice fel de comunicare către public, cel care o folosește va plăti artiștilor interpreți sau executanți ori producătorilor de fonograme sau ambilor o remunerație echitabilă și unică. Legislația națională poate, în lipsa unei înțelegeri între cei interesați, să stabilească condițiile repartizării acestei remunerații.

ARTICOLUL 13

Organismele de radiodifuziune beneficiază de dreptul de a autoriza sau de a interzice:

- a) transmiterea emisiunilor lor;
- b) fixarea pe un suport material a emisiunilor lor;
- c) reproducerea:
 - (i) fixărilor emisiunilor lor, făcute fără consimțământul lor;
 - (ii) fixărilor făcute, în virtutea dispozițiilor art. 15, emisiunilor lor și reproduse cu alte scopuri decât cele prevăzute prin dispoziția menționată;

d) comunicarea către public a emisiunilor lor de televiziune, când aceasta este făcută în locuri accesibile publicului, contra unei taxe de intrare; aparține legislației naționale a țării unde este cerută protecția acestui drept de a stabili condițiile de exercitare a acestuia.

ARTICOLUL 14

Durata protecției ce urmează a fi acordată în virtutea prezentei convenții nu va putea fi inferioară unei perioade de 20 de ani, începând de la:

- a) sfârșitul anului când s-a făcut fixarea, pentru fonograme și execuțiile fixate pe acestea;
- b) sfârșitul anului în care a avut loc execuția, pentru execuțiile care nu sunt fixate pe fonograme;
- c) sfârșitul anului în care a avut loc emiterea, pentru emisiunile de radiodifuziune.

ARTICOLUL 15

1. Oricare stat contractant are dreptul să prevadă în legislația sa națională excepții de la protecția garantată prin prezenta convenție, în următoarele cazuri:

- a) când este vorba de o utilizare privată;
- b) când se folosesc fragmente scurte, cu prilejul reportajului unui eveniment de actualitate;
- c) când este cazul unei fixări efemere, făcută de un organism de radiodifuziune prin propriile sale mijloace și pentru propriile sale emisiuni;
- d) când folosința este făcută numai pentru învățământ sau cercetare științifică.

2. Fără a prejudicia dispozițiile paragrafului 1 de mai sus, oricare stat contractant are dreptul să prevadă în legislația sa națională, în ceea ce privește protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, limitări de aceeași natură cu cele care sunt prevăzute în legislația respectivă, în ceea ce privește protecția dreptului de autor asupra operelor literare și artistice. Totuși nu pot fi instituite licențe obligatorii decât în măsura în care acestea sunt compatibile cu dispozițiile prezentei convenții.

ARTICOLUL 16

1. Oricare stat care devine parte la prezenta convenție acceptă toate obligațiile și beneficiază de toate avantajele pe care aceasta le prevede. Totuși un stat va putea în orice moment să specifice, printr-o notificare depusă la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite:

- a) în ceea ce privește art. 12:
 - (i) că el nu va aplica nici una dintre dispozițiile acestui articol;
 - (ii) că el nu va aplica nici una dintre dispozițiile acestui articol în ceea ce privește anumite utilizări;
 - (iii) că el nu va aplica nici una dintre dispozițiile acestui articol în privința fonogramelor al căror producător nu este resortisant al unui stat contractant;
 - (iv) că, în privința fonogramelor al căror producător este resortisant al unui alt stat contractant, el va limita întinderea și durata protecției prevăzute la acest articol la cele ale protecției pe care acest din urmă stat contractant o acordă fonogramelor fixate pentru prima dată de către resortisantul statului autor al declarației; totuși, când statul contractant al cărui resortisant este producătorul nu acordă protecția aceluiași beneficiar sau aceleși beneficiari ca și statul contractant autor al declarației, acest fapt nu se va considera ca fiind o discriminare în ceea ce privește întinderea protecției;

b) în ceea ce privește art. 13, că el nu va aplica dispozițiile alin. d) al acestui articol; dacă un stat contractant face o astfel de declarație, celelalte state contractante nu vor fi obligate să acorde dreptul prevăzut la alin. d) al art. 13 organismelor de radiodifuziune având sediul lor social pe teritoriul acestui stat

2. Dacă notificarea prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol este depusă la o dată ulterioară celei de depunere a instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aderare, ea nu-și va produce efectul decât la 6 luni după data depunerii.

ARTICOLUL 17

Oricare stat a cărui legislație națională, în vigoare la data de 26 octombrie 1961, acordă producătorilor de fonograme o protecție stabilită în funcție de singurul criteriu al fixării va putea, printr-o notificare depusă la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite în același timp cu instrumentul său de ratificare, de acceptare sau de aderare, să declare că el nu va aplica decât criteriul fixării, în conformitate cu art. 5, și același și numai acest criteriu al fixării în locul criteriului naționalității producătorului, în conformitate cu paragraful 1 alin. a) pct. (iii) și (iv) al art. 16.

ARTICOLUL 18

Oricare stat care a făcut vreuna dintre declarațiile prevăzute la art. 5 paragraful 3, la art. 6 paragraful 2, la art. 16 paragraful 1 sau la art. 17 poate, printr-o nouă notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, să-i restrângă întinderea sau să o retragă.

ARTICOLUL 19

Fără a se lua în considerare oricare alte dispoziții ale prezentei convenții, prevederile art. 7 vor înceta să fie aplicabile de îndată ce un artist interpret sau executant își va fi dat consimțământul spre a se include execuția sa într-o fixare de imagini sau de imagini și sunete.

ARTICOLUL 20

1. Prezenta convenție nu aduce atingere drepturilor dobândite în vreunul dintre statele contractante înainte de data intrării în vigoare a convenției pentru acel stat.

2. Nici un stat contractant nu va fi obligat să aplice dispozițiile prezentei convenții la execuții sau la emisiuni radiodifuzate ori la fonograme înregistrate înainte de data intrării în vigoare, pentru acel stat, a prezentei convenții.

ARTICOLUL 21

Protecția prevăzută prin prezenta convenție nu va putea aduce atingere protecției de care artiștii interpreți sau executanți, producătorii de fonograme și organismele de radiodifuziune ar putea să beneficieze în alt mod.

ARTICOLUL 22

Statele contractante își rezervă dreptul de a încheia între ele înțelegeri speciale, atâta timp cât aceste înțelegeri ar conferi artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor de fonograme sau organismelor de radiodifuziune drepturi mai întinse decât cele acordate prin prezenta convenție sau dacă ar conține alte dispoziții care să nu fie contrare acesteia.

ARTICOLUL 23

Prezenta convenție va fi depusă la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite. Ea este deschisă până la data de 30 iunie 1962 spre a fi semnată de statele invitate la Conferința diplomatică privind protecția internațională a artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, care sunt părți la Convenția universală asupra dreptului de autor sau membre ale Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice.

ARTICOLUL 24

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării și acceptării statelor semnatare.

2. Prezenta convenție va fi deschisă aderării statelor invitate la conferința menționată la art. 23, precum și aderării oricărui alt stat membru al Organizației Națiunilor Unite, cu condiția ca statul aderent să fie parte la Convenția universală asupra dreptului de autor sau membru al Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice

3. Ratificarea, acceptarea sau aderarea se va face prin depunerea unui instrument în acest scop la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 25

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de-al șaselea instrument de ratificare, de acceptare sau de aderare.

2. Ulterior, convenția va intra în vigoare, pentru fiecare stat, la 3 luni de la data depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare.

ARTICOLUL 26

1. Fiecare stat contractant se obligă ca, în conformitate cu dispozițiile constituției sale, să ia măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentei convenții.

2. În momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, fiecare stat, în conformitate cu legislația sa națională, trebuie să fie în măsură să aplice dispozițiile prezentei convenții.

ARTICOLUL 27

1. Oricare stat va putea, în momentul ratificării, al acceptării ori al aderării sau, oricând, ulterior, să declare printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite că prezenta convenție se va extinde asupra totalității teritoriilor sau asupra vreunui dintre teritoriile cărora el le asigură relațiile internaționale, numai în condițiile în care Convenția universală asupra dreptului de autor sau Convenția internațională pentru protecția operelor literare și artistice va fi aplicabilă teritoriilor în cauză. Această notificare își va produce efectul la 3 luni de la data primirii sale.

2. Declarațiile și notificările prevăzute la art. 5 paragraful 3, la art. 6 paragraful 2, la art. 16 paragraful 1, la art. 17 sau la art. 18 pot fi extinse la totalitatea sau la oricare dintre teritoriile prevăzute la paragraful precedent.

ARTICOLUL 28

1. Oricare stat contractant va avea dreptul de a denunța prezenta convenție fie în numele său propriu, fie în numele unuia sau al totalității teritoriilor la care se referă art. 27.

2. Denunțarea se va face printr-o notificare trimisă secretarului general al Organizației Națiunilor Unite și își va produce efectele la 12 luni de la data primirii notificării.

3. Dreptul de denunțare prevăzut în prezentul articol nu va fi exercitat de către un stat contractant înainte de expirarea unei perioade de 5 ani, începând de la data intrării în vigoare a prezentei convenții față de statul menționat.

4. Oricare stat contractant încetează de a mai fi parte la prezenta convenție din momentul în care nu va mai fi nici parte la Convenția universală asupra dreptului de autor, nici membru al Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice.

5. Prezenta convenție încetează să mai fie aplicabilă pe orice teritoriu prevăzut la art. 27, din momentul în care nici Convenția universală asupra drepturilor de autor, nici Convenția internațională pentru protecția operelor literare și artistice nu se mai aplică pe acest teritoriu.

ARTICOLUL 29

1. După ce prezenta convenție va fi fost în vigoare timp de 5 ani, oricare stat contractant, printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, va putea cere convocarea unei conferințe în scopul de a revizui convenția. Secretarul general al O.N.U. va notifica această cerere tuturor statelor contractante. Dacă, timp de 6 luni de la data notificării adresate de către secretarul general al O.N.U., cel puțin jumătate din numărul statelor contractante îi vor comunica consimțământul lor la această cerere, secretarul general al O.N.U. va informa despre aceasta pe directorul general al Biroului Internațional al Muncii, pe directorul general al O.N.U. pentru educație, știință și cultură și pe directorul Biroului Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice, care vor

convoca o conferință de revizuire, în colaborare cu Comitetul interguvernamental menționat la art. 32.

2. Orice revizuire a prezentei convenții va trebui să fie adoptată cu majoritatea de două treimi din numărul statelor prezente la Conferința de revizuire, cu condiția ca această majoritate să cuprindă două treimi din numărul statelor care, la data Conferinței de revizuire, sunt părți la prezenta convenție.

3. În cazul când o nouă convenție, implicând revizuirea totală sau parțială a prezentei convenții, ar fi adoptată și afară de cazul că noua convenție nu ar dispune altfel:

a) prezenta convenție va înceta de a mai fi deschisă ratificării, acceptării sau aderării, cu începere de la data intrării în vigoare a noii convenții revizuite;

b) prezenta convenție va rămâne în vigoare în privința raporturilor cu statele contractante care nu vor deveni părți la noua convenție.

ARTICOLUL 30

Orice diferend între două sau mai multe state contractante, privitor la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu va fi reglementat pe cale de negociere, la cererea uneia dintre părțile în litigiu, va fi adus în fața Curții Internaționale de Justiție pentru a fi statuat, în afară de cazul în care statele în cauză ar conveni asupra unui alt mod de reglementare, dacă statele în cauză au convenit alt mod de reglementare.

ARTICOLUL 31

Fără a prejudicia dispozițiile art. 5 paragraful 3, ale art. 6 paragraful 2, ale art. 16 paragraful 1 și ale art. 17 la prezenta convenție, nu este admisă nici o rezervă.

ARTICOLUL 32

1. Se instituie un comitet interguvernamental având misiunea:

a) de a examina problemele privind aplicarea și funcționarea prezentei convenții;

b) de a aduna propunerile și de a pregăti documentația relativă la eventuale revizui ale prezentei convenții.

2. Comitetul va fi compus din reprezentanți ai statelor contractante, la alegerea cărora se va ține seama de o repartitie geografică echitabilă. Numărul membrilor comitetului va fi de 6, dacă numărul statelor contractante este inferior sau egal cu 12, de 9, dacă numărul statelor contractante este de 13-18, și de 12, dacă numărul statelor contractante depășește 18.

3. Comitetul va fi constituit în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, în urma unui scrutin organizat între statele contactante — care vor dispune fiecare de câte un vot — de către directorul general al Biroului Internațional al Muncii, directorul general al UNESCO și de directorul Biroului Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice, în conformitate cu reglementări care vor fi fost în prealabil aprobate de majoritatea absolută a statelor contractante.

4. Comitetul își va alege președintele și biroul. El va întocmi un regulament interior privind, în special, viitoarea lui funcționare și modul său de reînnoire; acest regulament va trebui să asigure succesiunea prin rotație între diferitele state contractante.

5. Secretariatul comitetului va fi compus din funcționari ai Biroului Internațional al Muncii, ai UNESCO și ai Biroului Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice, desemnați de directorii generali și de directorul celor trei instituții interesate.

6. Întrunirile comitetului, care va fi convocat ori de câte ori majoritatea membrilor săi o va considera necesar, vor avea loc, succesiv, la sediile respective ale Biroului Internațional al Muncii, al UNESCO și al Biroului Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice.

7. Cheltuielile membrilor comitetului vor fi în sarcina guvernelor respective.

ARTICOLUL 33

1. Prezenta convenție este întocmită în limbile franceză, engleză și spaniolă, cele trei texte având aceeași valabilitate.

2. Pe de altă parte, se vor întocmi texte oficiale ale prezentei convenții în limbile: germană, italiană și portugheză.

ARTICOLUL 34

1. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va informa statele invitate la conferința menționată la art. 23 și orice stat membru al Organizației Națiunilor Unite, precum și pe directorul general al Biroului Internațional al Muncii, pe directorul general al UNESCO și pe directorul Biroului Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice asupra:

a) depunerii oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aderare;

b) datei de intrare în vigoare a prezentei convenții;

c) notificărilor, declarațiilor și oricăror alte comunicări prevăzute în prezenta convenție;

d) oricărui caz în care s-ar produce una dintre situațiile prevăzute la paragrafele 4 și 5 ale art. 28.

2. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va informa, de asemenea, pe directorul general al Biroului Internațional al Muncii, pe directorul general al UNESCO și pe directorul Biroului Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice despre cererile ce îi vor fi notificate, potrivit art. 29, precum și despre orice comunicare primită de la statele contractante cu privire la revizuirea prezentei convenții.

Drept pentru care subsemnații, în mod legal autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Roma la 26 octombrie 1961, într-un singur exemplar, în limbile franceză, engleză și spaniolă. Copii certificate pentru conformitate vor fi înaintate de către secretarul general al Organizației Națiunilor Unite tuturor statelor invitate, membre ale Organizației Națiunilor Unite, precum și directorului general al Biroului Internațional al Muncii, directorului general al UNESCO și directorului Biroului Uniunii Internaționale pentru Protecția Operelor Literare și Artistice.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României la
Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau
executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de
radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 5 aprilie 1998.
Nr. 122.

**A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E
A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E**

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 145/27 martie 1998

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 770/10 aprilie 1998

O R D I N

**pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind
utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare**

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale, și ministrul finanțelor,

în temeiul prevederilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare,
emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,

Ministrul finanțelor,

Alexandru Atanasiu

Daniel Căsanu

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare

1. Instituțiile publice a căror finanțare se asigură, potrivit hotărârilor de organizare și funcționare, integral din venituri extrabugetare vor elabora bugetele de venituri și cheltuieli pentru întregul an bugetar și le vor supune aprobării conducerii ministerelor sau a altor organe centrale sau locale cărora le sunt subordonate în condițiile dispozițiilor legale în vigoare.

Aceste bugete de venituri și cheltuieli se prezintă distinct ca anexă la bugetul centralizat al ordonatorului principal de credite.

La partea de venituri se vor prevedea sursele stabilite prin hotărârile de organizare și funcționare ale instituțiilor publice finanțate din venituri extrabugetare, potrivit subdiviziunilor clasificăției bugetare.

La partea de cheltuieli se înscriu cheltuielile potrivit subdiviziunilor clasificăției bugetare, calculate pe baza elementelor de fundamentare.

2. Cheltuielile de capital pentru dezvoltarea instituțiilor publice respective se stabilesc cu prioritate din veniturile prevăzute, în limita prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998. Veniturile rămase după scăderea cheltuielilor de capital sunt destinate acoperirii celorlalte cheltuieli de funcționare.

La bugetul de venituri și cheltuieli care se aprobă se anexează și lista investițiilor care urmează a se finanța din aceste surse.

3. Sumele stabilite pentru cheltuieli de capital în bugetul de venituri și cheltuieli nu vor putea fi mai mici decât amortizarea calculată extracontabil, după cum urmează:

a) mijloacele fixe pe care le deține instituția publică vor fi reevaluate în conformitate cu prevederile: Hotărârii Guvernului nr. 945/1990 privind inventarierea și reevaluarea patrimoniului unităților economice de stat; Hotărârii Guvernului nr. 26/1992 privind reevaluarea unor active și pasive ca urmare a unificării cursurilor de schimb ale leului și regimului de prețuri și tarife în aceste condiții, cu modificările ulterioare; Hotărârii Guvernului nr. 500/1994 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și modificarea capitalului social, cu modificările ulterioare. În cazul în care se vor aproba și alte dispoziții legale pentru reevaluarea mijloacelor fixe la agenții economici vor fi avute în vedere și acestea;

b) pentru mijloacele fixe reevaluate potrivit lit. a) se va calcula amortizarea prin aplicarea prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările ulterioare, la valoarea rămasă reevaluată la data înregistrării în contabilitate a diferențelor rezultate din reevaluare, fără a se mai calcula gradul de utilizare a mijloacelor fixe de bază.

4. Din veniturile prevăzute în bugetele de venituri și cheltuieli se vor deduce cheltuielile de capital calculate potrivit pct. 3 și cheltuielile materiale necesare desfășurării activității pe întregul an bugetar, iar din suma rămasă se vor putea face alocări pentru cheltuieli de personal, inclusiv pentru contribuții la asigurări sociale de stat, asigurări sociale pentru sănătate, Fondul pentru plata ajutorului de șomaj și alte obligații prevăzute de dispozițiile legale în vigoare aplicabile instituțiilor publice.

5. La aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, se vor verifica sumele

cuprinse la fiecare titlu și articol de cheltuieli, potrivit clasificăției bugetare atât din punct de vedere al respectării limitelor minime prevăzute la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998, cât și al acoperirii necesităților minime de cheltuieli materiale, astfel încât instituția publică să nu înregistreze obligații financiare neachitate la scadență.

6. Sumele prevăzute atât la venituri, cât și la cheltuieli, în bugetele de venituri și cheltuieli se defalcă pe trimestre și se aprobă de către ordonatorul principal de credite.

7. Salarizarea personalului din instituțiile publice a căror finanțare se asigură, potrivit legii, integral din venituri extrabugetare se stabilește, prin negociere, în contractele colective de muncă sau, după caz, în contractele individuale de muncă, cu respectarea prevederilor Legii salarizării nr. 14/1991 și ale Legii nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, modificată și completată prin Legea nr. 143/1997.

8. La negociere, cheltuielile de personal vor fi stabilite în limita prevederilor bugetului de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit legii, instituției publice respective.

9. Ministerul sau organul central sau local în subordinea căruia funcționează instituții publice cu finanțare integrală din venituri extrabugetare va analiza, în prealabil, situația economico-financiară înregistrată în perioadele anterioare și va stabili în funcție de aceasta oportunitatea trecerii la salarizarea personalului prin negocieri colective sau, după caz, prin negocieri individuale.

10. Organele împuternicite, conform legii, să aprobe bugetele de venituri și cheltuieli ale instituțiilor publice cu finanțare integrală din venituri extrabugetare vor analiza fundamentarea și vor stabili nivelul cheltuielilor de personal numai în condițiile art. 3 alin. (2) și art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998.

11. Negocierea grilei de salarizare a personalului din instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare va asigura un echilibru cu salariile oferite pe piața forței de muncă atât în ceea ce privește câștigul salarial mediu lunar brut, cât și în ceea ce privește nivelul stabilit pentru salariile funcțiilor similare din punct de vedere al complexității activității, răspunderii și nivelului de pregătire.

12. Pentru a se putea asigura un echilibru în privința stabilirii grilei de salarizare pentru personalul angajat în instituțiile publice cu finanțare integrală din venituri extrabugetare, cu obiect de activitate similar, acestea pot încheia contracte colective la nivel de grupuri de unități, în conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, modificată și completată prin Legea nr. 143/1997.

13. În situația în care nu există unități cu obiect de activitate similar cu cel al instituției publice cu finanțare integrală din venituri extrabugetare cu care aceasta să-și poată echilibra negocierea salariilor, se va putea lua orientativ, pentru negociere, câștigul mediu lunar brut, acordat de agenții economici cu capital autohton, producători de aparate, instalații și utilaje sau prestatori de servicii, pentru care instituția publică execută activități de inspecție, control, avizări sau alte servicii specifice.

14. Pentru personalul din conducerea instituțiilor publice finanțate integral din venituri extrabugetare, creșterea

salariale vor fi stabilite de către organele împuternicite să numească aceste persoane, conform legii.

15. Instituțiile publice care, după aplicarea prevederilor art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998, înregistrează obligații financiare neachitate la scadență, până la achitarea acestora vor acorda drepturile salariale la nivelul celor stabilite pentru personalul instituțiilor publice finanțate integral de la bugetul de stat.

În acest sens grila de salarizare negociată va prevedea și echivalarea funcțiilor și salariilor cu cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările ulterioare, sau în alte reglementări specifice. La acordarea drepturilor salariale conform Hotărârii Guvernului nr. 281/1993 sau altor reglementări specifice, vor fi respectate toate prevederile cuprinse în aceste acte normative: nomenclatorul de funcții, funcțiile și indemnizațiile de conducere, încadrarea în ponderea funcțiilor de conducere utilizate și în procentele aprobate pentru gradele profesionale I A și I, sporurile corespunzătoare etc.

16. În contractele colective de muncă încheiate la nivelul instituției publice sau, după caz, în contractele individuale de muncă se vor prevedea clauze speciale referitoare la modul de acordare a salariilor, în condițiile în care instituția publică înregistrează obligații financiare neachitate la scadență.

17. În cazul în care în execuția bugetului de venituri și cheltuieli se înregistrează nerealizări ale veniturilor sau imposibilitatea încadrării în nivelul cheltuielilor materiale și de capital defalcate pe luni, instituțiile publice vor solicita aprobarea rectificării bugetelor de venituri și cheltuieli și vor lua măsuri de încadrare în noul nivel al cheltuielilor de personal aprobate.

18. În cazul în care instituțiile publice, după aplicarea prevederilor art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998, au stabilit, prin negociere, nivelul drepturilor salariale sub cel prevăzut pentru instituțiile publice bugetare, acestea vor lua măsuri pentru redimensionarea activității, astfel încât în perioada următoare să creeze condițiile achitării integrale a obligațiilor financiare scadente și să asigure personalului un nivel al drepturilor salariale similar cu cel prevăzut pentru instituțiile publice finanțate integral de la bugetul de stat.

19. Operațiunile privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli la instituțiile publice finanțate din venituri extrabugetare se înregistrează în contabilitatea acestora potrivit normelor metodologice în vigoare, cu următoarele precizări:

a) cheltuielile pentru dezvoltare (investiții) se înregistrează în contul 420 „Cheltuielile instituției publice finanțate din venituri extrabugetare” art. 74;

b) cheltuielile aferente investițiilor în curs de execuție se transferă la finele anului în contul 415 „Cheltuieli pentru investiții în continuare”;

c) soldul contului de disponibil 120 „Disponibil al instituției finanțate din venituri extrabugetare”, rămas la finele anului, se repartizează astfel:

— partea aferentă dezvoltării, rămasă neutilizată în anul respectiv (diferența dintre prevederile bugetare și plățile de casă), se evidențiază într-un cont analitic distinct 120.02 „Sold din anul precedent aferent dezvoltării conform Ordonanței Guvernului nr. 14/1998”;

— diferența rămasă se înregistrează în contul 120.01 „Disponibil al instituției publice finanțate din venituri extrabugetare — activitatea curentă”;

d) soldul contului 528 „Venituri din anii precedenți și alte surse” reflectă în mod corespunzător operațiunile de la pct. c), utilizându-se un analitic distinct 528.03 „Venituri din anii precedenți, aferente dezvoltării”, astfel:

— la finele anului, înregistrarea cheltuielilor aferente lucrărilor de investiții neterminate, care se continuă în anul următor:

$$415 = 420.74;$$

— la finele anului, închiderea contului de cheltuieli, exclusiv sumele de la 420.74:

$$520 = 420;$$

— după depunerea dării de seamă contabile, închiderea contului de venituri:

$$520 = 528.01;$$

— constituirea părții aferente dezvoltării, rămasă neutilizată la finele anului:

$$528.01 = 528.03;$$

— constituirea părții aferente investițiilor în continuare:

$$528.01 = 528.02;$$

e) investițiile efectuate în anul următor din sumele rezervate, potrivit legii, se închid la finele anului prin debitul contului 528.03:

$$528.03 = 420.74.$$

Valoarea reevaluată a mijloacelor fixe, determinată în condițiile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998, se înregistrează în contul, în afara bilanțului, 908 „Valoarea reevaluată a mijloacelor fixe conform Ordonanței Guvernului nr. 14/1998”, iar amortizarea calculată, în contul 909 „Amortizarea mijloacelor fixe conform Ordonanței Guvernului nr. 14/1998”.

Dezvoltarea în analitice a conturilor respective se face pe structura prevăzută de reglementările în vigoare pentru mijloacele fixe.

20. Ordonatorii principali de credite vor dispune măsurile necesare pentru aplicarea prezentelor norme metodologice.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.